

GAZETA LWOWSKA

wychodzi każdego powszedniego dnia popołudniu.

Ceny prenumeraty:		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 21-17. Konto PKO Lwów № 504.044	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, oświadczeniach gospodarczych, raski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje, prywatnie słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagranicą, o 50 proc. drożej
W Lwowie bez doręczenia do domu	mies. zł. 2.—, kwart. 6—				
z dostawą do domu	mies. zł. 2 40, kwart. 7—				
Na prowincji z przesyłką pocztową	mies. zł. 2 40, kwart. 7—				
Za granicą	mies. zł. 5—, kwart. 15—				

Rośnie zbiorowa wola czynu.

Niedy przed rokiem powstawało Towarzystwo Popierania Budowy Szkół Powszechnych — nawet żarliwi jego zwolennicy wątpili czy w dzisiejszych ciężkich czasach uda się zainteresować społeczeństwo budową szkół i zmobilizować na ten cel odpowiednie fundusze.

Wystarczyło doświadczenie jednego zaledwie roku, aby się przekonać, że społeczeństwo nasze doskonale rozumie potrzebę powszechnej oświaty i że na nią gotowe jest zawsze, w miarę swych sił i ponad siły łożyć. Dowodem tego złożony 1 milion złotych i oddany społeczeństwu z powrotem w formie pożyczek i subwencji na budowę szkół powszechnych. Niektóre oddano już do użytku szkolnego, inne są na wykończeniu.

Nie chodzi jednak tylko o sumę złożoną na budowę szkół. Ofiarności społeczeństwa mogła być mniejsza, albo większa. Chodzi raczej o fakt, że pod trzymuje się budownictwo szkolne. I co więcej — padło hasło — budowy szkół kosztem i wysiłkiem samego społeczeństwa bez oglądania się na czyjkolwiek pomoc. I padło ono w momencie najbardziej odpowiednim, gdy w masach społecznych nurtuje potrzeba zbiorowego wysiłku, zmierzająca ku poprawie bytu i wzniesieniu się na wyższy szczebel kultury materialnej i moralnej. To też zostało ono podjęte przez bardziej energiczne jednostki, zespoły i wsie, i wydaje rezultaty poważne, nieraz przerastające oczekiwania inicjatorów.

Nie mamy niestety dokładnej statystyki budujących się w tej chwili szkół powszechnych. Dochodzą nas jednak ze wszystkich stron wiadomości, że w tej wsi ludność rozpoczęła budowę szkoły, gdzieindziej znów komitet gminny projektuje lub rozpoczął budowę kilku szkół naraz. Tu projekty, tam budowa, gdzieindziej budynek gotów, wykończony i oddany dzieciom. Wiadomości takie napływają ze wszystkich stron Polski, z województw centralnych i wschodnich, z miast, miasteczek i wsi.

Warszawa buduje naraz 10 budynków, które pomieszczą około 20 szkół siedmioklasowych. W powiecie łowickim odbyło się niedawno poświęcenie 18 szkół budowanych równocześnie. A wszędzie (poza Warszawą, gdzie buduje Magistrat) ludność łoży chętnie na budowę, dając place, bezpłatną robotnicę, materiał budowlany, a często i pieniądze.

Wszystko to świadczy niezbicie, że w społeczeństwie, a szczególnie w masach chłopskich jest olbrzymie wyczuwanie potrzeby i wartości szkoły powszechnej, jako podstawowego ogniska kultury, i że społeczeństwo to czuje w sobie dość siły, aby podjąć trud rozwiązania problemu budownictwa szkolnego we własnym zakresie, własną energią, wysiłkiem i inicjatywą. Jest to objaw wysoce pocieszający, dowód, że w społeczeństwie nurtują zdrowe pierwiastki twórcze, które trzeba jeno wydobyć, zorganizować i na właściwe skierować tory.

Szczególniej imponuje Łowicz. W ciągu jednego roku wybudować 18 szkół, przeważnie wyżej zorganizowanych — to nie tylko wysiłek nielada, ale żywy dowód, czego dokonać może zbiorowa wola, upór i poczucie własnej wartości.

Gdyby tak, na tym dokumencie solidarności zbiorowej, chciały wzoro-

Polityka zagraniczna Francji przedmiotem obrad komisyjnych.

Paryż. 1. XII. (PAT.) Na posiedzeniu Izby deputowanych przystąpiono do obrad nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych. Sprawozdawca dep. Dariac, prócz danych cyfrowych omówił obecną międzynarodową sytuację polityczną. Część referatu poświęcona była stosunkom francusko-rosyjskim, paktowi wschodniemu i stosunkom polsko-francuskim.

W sprawie stosunków francusko-sowieckich mówca zaznaczył, że pomoc Sowieców na wypadek wojennej pożogi miałyby niewątpliwie doniosłe znaczenie. Usprawiedliwiona jest więc ze strony Francji chęć zapewnienia sobie tej pomocy. Ale nie powinna ona być też przeceniana. Transport wielkich mas ludzkich wraz z materjałem wojennym wymaga doskonale funkcjonujących środków komunikacyjnych. A związek sowiecki odczuwa brak tych środków.

Mówiąc o pakcie wschodnim, Dariac oświadczył: Nie odgrywajmy na antypodach roli żandarria Ligi Narodów.

Expose ministra Lavala.

Paryż. 1. XII. (PAT.) W czasie obrad nad budżetem min. spraw zagran. min. Laval wygłosił expose poświęcone francuskiej polityce zagranicznej. Na wstępie minister podkreślił, że interesy Francji są identyczne z interesami pokoju. Jednak w Europie panuje niepokój. W tych warunkach francuskie ministerstwo spraw zagranicznych musi postawić sobie za zadanie doprowadzenie do międzynarodowego pojednania przez organizowanie pokoju. **Francja nawiązała rokowania z Włochami.** Odbywają się one w zadowolających warunkach i mają na celu przypięczętowanie przyjaźni obu narodów łacińskich przez usunięcie wszelkich trudności w współpracy obu państw. Rokowania te nie odpowiadająby swemu celowi, gdyby jednocześnie nie nastąpiło **zbliżenie między Włochami a Małą Ententą** w szczególności zaś z Jugosławją. Rząd francuski nie może niczego poświęcić ze swych koncepcji nawet na rzecz zbliżenia z Włochami. Równocześnie odbywają się rozmowy nad warunkami paktu wzajemnej pomocy, którego rezultatem będzie osiągnięcie pokoju na Wschodzie Europy. Akcja francuska celem zapewnienia pokoju nie może

być uważana za agresywne przedsięwzięcie wymierzone przeciwko jakimkolwiek państwom. Zwróciliśmy się z tem do wszystkich zainteresowanych i jeszcze raz zwracamy się do nich. Niemcy zostały zaproszone i będą raz jeszcze zaproszone na tych samych warunkach do wzięcia udziału w tym pakcie wzajemnej pomocy. Kanclerz Hitler zapewniał o swej woli pokoju. Domagamy się więc zatem od niego, aby się przyłączył do polityki prowadzonej przez nas na wschodzie Europy i poparł swe słowa czynami.

Zadną miarą nie zamierzamy poddać się sytuacji, którą dla nas wytwarza fakt zbrojenia się Niemiec. W zakończeniu minister zreasumował swe poglądy na politykę zagraniczną, zapewniając ojuszników Francji o jej żywej serdeczności i zaufaniu.

Wyjazd francuskiego ministra do Moskwy.

Paryż. 1. XII. (PAT.) Minister Marchandea udaje się dziś do Moskwy. Celem podróży zawarcie układu z rządem sowieckim odnośnie rozwinięcia wymiany handlowej między obu państwami.

Wynajmowane lokale szkolne. Od tego, naprawdę wysokiego ciężaru, uwolnić się możemy jedynie przez budowę własnych budynków szkolnych. Jest to rzecz możliwa. Tylko trzeba ogniskować nie tylko fundusze, ale i energię społeczną i krzesać ją tam, gdzie ona w niedostatecznej przejawia się formie.

Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych używane zostało za stowarzyszenie wyższej użyteczności publicznej. Siłą rzeczy powinno ono zająć się całokształtem budownictwa szkolnego, mieszczącego się w ramach społecznej inicjatywy. Powinno więc również zająć się **propagandą budowy szkół.** I może dlatego byłoby dobrze, gdyby Towarzystwo zmieniło nazwę na: **Towarzystwo Propagandy i Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.**

Konferencja ministrów spraw zagranicznych trzech państw bałtyckich.

Tallin. 1. XII. (PAT.) Wczoraj w południe otwarta została konferencja ministrów spraw zagranicznych trzech państw bałtyckich: Estonji, Łotwy i Litwy.

Pierwsze posiedzenie konferencji wypełniły przemówienia powitalne pełnomocnych delegatów. Pierwszy brał głos estoński minister Seljamaa, który podkreślił, że z chwilą otwarcia tej konferencji otwiera się nowa karta w historii państw bałtyckich. Najżywszym pragnieniem zebranych jest przy czynić się do utrzymania pokoju w Europie i wypełnić wszystkie obowiązki, jakie ciążyą z tytułu należenia ich do Ligi Narodów.

Następnie przemawiał min. litewski Lozoraitis i delegat Łotwy min. Munsters, który zaznaczył, że konferencja trzech państw bałtyckich ma doniosłe znaczenie, gdyż zbiera się w chwili, gdy w polityce międzynarodowej można oczekiwać decyzji o pierwszorzędnej wagi.

Po przemówieniach dokonano wyboru trzech komisji: politycznej, gospodarczej i redakcyjnej. Popołudniu odbyło się drugie posiedzenie, które poświęcone było dyskusji nad zagadnieniami politycznymi. Referat o sytuacji międzynarodowej w polityce wygłosił wiceminister Laretei.

Wieczorem prezydent Estonji podejmował członków delegacji obiadem.

